

Prof. MUDr. Luboš Petruželka, CSc., se dožívá jubilea

Konopásek B.

Onkologická klinika, 1. LF UK a VFN v Praze

Dožívá se...

Osobně jsem odpůrcem veškerých snah sestavovat žebříčky kvality onkologických pracovišť na základě výpovědi pacientů, ale i odborných posudků vydaných tzv. lékařskými experty. Ještě problematičtější se mi jeví oceňování jednotlivců. Titulky v denním tisku „Onkolog roku“, „U koho byste se chtěl léčit?“, „Nejvýznamnější onkologové“ dávají čtenáři často klamné informace a ve skutečnosti mu v jeho mezní situaci nepomáhají. Osobnost odborně zdatná a současně i lidská se za jejího života hodnotí většinou jen velmi obtížně. Něco jiného je zastavit se v okamžiku výrazného životního jubilea jedince, abychom mohli bilancovat. Úmyslně zapomeneme na těžkosti, neúspěchy a osobní nevraživost. Budeme vypočítávat všechny mety, kterých dosáhl, zásluhy nejen pro vlastní pracoviště, ale i pro celý obor, jeho uznání u nás, v zahraničí a budeme mu přát hodně zdraví a zdar pro budoucí práci. A již jsem u jména prof. MUDr. Luboše Petruželky, CSc. Narodil se před 60 lety, absolvoval základní školu, gymnázium a začal studovat na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po promoci v roce 1976 nastoupil na Onkologickou kliniku, kde působí dodnes. Zprvu jako sekundář, později jako asistent, docent, profesor a dnes již 12 let jako její přednosta. Během 36 let se jeho jméno objevilo na více než 300 titulech vědeckých prací. Stal se autorem nebo spoluautorem samostatných monografií, skript a jiných učebnic. Vedl a dosud vede řadu výzkumných projektů, stojí v čele pracov-

ních týmů jak klinického, tak i experimentálního charakteru. Jako příklad bych uvedl, že založil „Projekt 35“ orientovaný na mladší ženy s karcinomem prsu. Jeho přednášková činnost je velmi rozsáhlá a jen stěží ji mohu vyčíslit. S těmito aktivitami úzce souvisí jeho pedagogické pregraduální působení na Lékařské fakultě i postgraduální činnost na půdě doškolovacích pracovišť. Stal se členem vědecké rady UK, grantové komise IGA, examinační komise pro klinickou onkologii, předsedou Specializační oborové rady, členem výboru Onkologické společnosti, členem redakční rady řady vědeckých časopisů. Jeho aktivní členství v mezinárodních společenstvích je obsáhlé. Patří k organizátorům, zakladatelům a opakovaně k prezidentům Central European Lung Cancer Conference, je členem společností ESMO, ESGO, ASCO, IASLC, EORTC, LCCG a dalších.

V neposlední řadě se musím zmínit o tom nejdůležitějším: Je dobrým lékařem. I když je prof. Petruželka znám svou nedochvilností, na svou ambulanci nikdy nezapomene. Dokladem je přeplněná chodba pacientů, kteří odmítají přejít do jiné ambulance a čekají na svého lékaře do pozdních odpoledních hodin. Dnes už téměř raritně je pouze jednou ženatý a má dvě milované dcery (dvojčata Aničku a Lenku). Je aktivním sportovcem v tenise, basketbale a lyžování. V golfu má hendikep 28.

Na závěr mi dovoluje malou osobní vzpomínku. Bylo to někdy v 80. letech minulého století. Jeli jsme tehdy společně s hematologem na konferenci s hematookologickou tematikou. Cesto-

vali jsme vlakem a naši skupinu vedl doc. MUDr. Friedmann z I. interní kliniky. Byl to velmi vážený, přísný a uznávaný lékař. Asi mu nebylo příliš po chuti vtipkování, které jsem vedl s prof. Petruželkou s cílem ukrátit si dlouhou chvíli. Koukám z okénka a komentuji, co vidím: „Velké Strečno v celé kráse.“ „Já zase malé Strečno na druhé straně,“ opáčí Luboš. „Hele, flekatá koza,“ (já.) „Tady je kráva a nemá rohy!“ (Luboš.) Asi po hodině vlak nečekaně zastavuje. Luboš vyhlédne opět z vlakového okénka: „Jéje, my nemáme lokomotivu!“ „A teď už toho mám dost, váš humor je nemístný a nemíním ho poslouchat,“ prohlašuje slovný docent a současně se dívá z okénka. Lokomotiva je skutečně pryč. Utrhla se, odjela a my stojíme na mezi zcela opuštěni.

doc. MUDr. Bohuslav Konopásek, CSc.